

Vyjádření České národní banky ke konzultačnímu dokumentu FSB *Efektivní restrukturalizace systémově významných finančních institucí: doporučení a harmonogram*

Obecné principy uplatněné v odpovědích na jednotlivé otázky

- Nelze nadřazovat zájem finančních skupin zájmům jednotlivých států.
- Dohled nad finančními institucemi a jejich krizové řízení jsou odpovědností všech států, ve kterých tyto finanční instituce podnikají.¹
- Není přípustné oddělovat pravomoci k výkonu dohledu a krizového řízení od odpovědnosti. Subjekt, který je nositelem odpovědnosti, musí být i nositelem pravomocí.
- Doporučení by neměla obsahovat rigidní spouštěcí mechanismy pro zásah orgánů jednotlivých států v krizové situaci.
- Je žádoucí, aby bylo dosaženo určité harmonizace při stanovení podmínek užití nástrojů a pravomocí, které mají či budou mít orgány jednotlivých států k dispozici. Přitom je ale nezbytné zachovat možnost orgánů těchto států pružně reagovat i na neočekávané situace.
- Financování restrukturalizačních opatření přijímaných jednotlivými státy je odpovědností právě těchto států. Není přípustné, aby doporučení obsažená v Konzultačním dokumentu implikovala konkrétnější pravidla, jak této své odpovědnosti mají dostát.

K otázkám položeným v konzultačním dokumentu

1. FSB uvítá komentáře k otázce, zda příloha č. 1 – „Klíčové charakteristiky efektivních režimů pro restrukturalizaci finančních institucí“ zahrnuje charakteristiky, které by měly mít restrukturalizační režimy a nástroje všech jurisdikcí.
2. Je rámec navržený v příloze č. 1 - příloha č. 1 – „Klíčové charakteristiky efektivních režimů pro restrukturalizaci finančních institucí“ dostatečně specifický a zároveň dostatečně flexibilní, aby pokryl různé aspekty různých jurisdikcí a typů finančních institucí?

Stanovisko České národní banky: *Obecně nemáme námitky vůči tomu, aby všechny jurisdikce měly k dispozici určitou harmonizovanou minimální sadu restrukturalizačních nástrojů a pravomocí a v určitých ohledech harmonizovaný právní rámec pro provádění restrukturalizace. Obsah přílohy č. 1 Konzultačního dokumentu se jeví jako užitečný příspěvek do diskuse, která v současné době probíhá na různých fórech, včetně Evropské unie. Česká republika nemá zkušenosti s restrukturalizací G-SIFI, nicméně z návrhů uvedených v příloze č. 1 považujeme za velmi užitečný zejména koncept pravomocí host státu při restrukturalizaci poboček zahraničních finančních institucí založených na jeho území.*

Některé návrhy v tomto dokumentu ovšem považujeme za potenciálně problematické, zejména v současné době nelze bez dalšího podpořit akcent na minimalizaci celkových dopadů při přeshraniční restrukturalizaci. Takový postup předpokládá (i) zavedení konceptu skupinového zájmu do legislativy všech relevantních jurisdikcí a (ii) dohody o sdílení nákladů uzavřené mezi všemi relevantními jurisdikcemi.

Dále považuje za potřebné zdůraznit, že koordinace ze strany home státu nikdy nesmí být vykládána jako jakákoliv rozhodovací pravomoc vůči orgánům host států. Důrazně odmítáme koncept, kdy host stát by byl oprávněn k tvorbě vlastních restrukturalizačních plánů nebo přijetí vlastních restrukturalizačních opatření pouze při nedostatečně efektivní spolupráci home státu, resp. CMG nebo po dohodě s ním. Každý stát je odpovědný za finanční stabilitu ve svém teritoriu, a proto je na něm, aby stanovil povinnost vytvoření restrukturalizačních plánů, kdykoli to shledá jako opodstatněné. To však neznamená, že by tyto restrukturalizační plány neměly být pokud možno koordinovány uvnitř finanční skupiny.

¹ S ohledem na postavení České republiky jako převážně host státu považujeme za potřebné zdůraznit i potřebu pravomocí a odpovědnosti pro host státy.

Z téhož důvodu souhlasíme s tím, aby všechny orgány braly v úvahu dopady svých kroků v ostatních jurisdikcích, avšak musíme odmítnout jakékoliv uložení povinnosti orgánům kteréhokoliv státu, aby nepřijaly opatření, která považují za nezbytná, pouze z důvodu možných dopadů na jiné jurisdikce. K takovému postupu se jednotlivé státy mohou zavázat pouze smluvně.

Nepodporujeme ty návrhy, které přímo či nepřímo vedou k povinnosti zřídit restrukturalizační fondy. Zajištění zdrojů pro financování restrukturalizace je čistě v kompetenci každé jurisdikce a nevidíme dostatečné důvody pro harmonizaci v tomto ohledu.

Považujeme za nezbytné definovat plány pro ozdravné a restrukturalizační činnosti a odpovědnost za jejich přípravu podle povahy těchto činností. Odpovědnost za plánování ozdravných a restrukturalizačních činností založených na právních nástrojích využitelných samotnou finanční institucí (prodej majetku, dceřiných společností, části či celého podniku jinému tržnímu subjektu, navýšení kapitálu úpisem nových akcií či přeměnou konvertovatelných dluhopisů apod.) musí mít finanční instituce sama, nikoliv restrukturalizační orgány. Restrukturalizační orgány naopak musí mít připraveny nástroje a postupy dostupné pouze jim, které v případě selhání standardních řešení budou schopny rychle a pružně implementovat (nucená správa, bridge bank, bail-in apod.).

Dále se domníváme, že požadovat od ostatních členů skupiny, aby pokračovali v poskytování nezbytných služeb restrukturalizované instituci, by mělo být možno pouze za podmínky souhlasu obou dotčených orgánů dohledu, obdobně jako v případě poskytování vnitroskupinové finanční pomoci.

3. Jsou prvky identifikované v příloze č. 2 – „Bail-in v rámci restrukturalizace: prvky, které by měly být zahrnuty mezi klíčové charakteristiky efektivních restrukturalizačních režimů“ dostatečně konkrétní k tomu, aby bail-in režim byl úplný, průhledný a efektivní a zároveň dostatečně obecné, aby bylo možno je přizpůsobit konkrétním potřebám a právním rádem různých jurisdikcí?

Stanovisko České národní banky: Prvky identifikované v příloze č. 2 považujeme převážně za přijatelné, doposud však nebyly provedeny dostatečné dopadové studie, které by prokázaly praktickou použitelnost konceptu bail-in a odhalily jeho možná úskalí. Zatím je obtížné vyjadřovat se k nástrojům, se kterými jsou jen velmi omezené zkušenosti. Navzdory různým úvahám o jejich nastavení je posuzování dopadu takového režimu jen spekulací.

I za předpokladu, že výše uvedené dopadové studie potvrdí praktickou využitelnost a právní schůdnost některého z navrhovaných přístupů, by však Konzultační dokument měl vyústit nejvýše v nezávazné doporučení adresované jurisdikcím. Jednotlivé státy by měly mít možnost přijmout vlastní řešení. To platí i pro všechny ostatní otázky a odpovědi ke Konzultačnímu dokumentu.

4. Je žádoucí, aby rozsah závazků podléhajících zákonnému bail-inu byl tak široký, jak to jen bude možné a aby tento rozsah byl přibližně stejný ve všech státech?

Stanovisko České národní banky: Považujeme za vhodné, aby rozsah závazků podléhajících zákonnému bail-inu byl co nejširší, nicméně je potřeba ponechat na jednotlivých jurisdikcích, aby stanovily vlastní závazná pravidla. Viz odpověď k otázce č. 3.

5. Jaké skupiny závazků by měly podléhat zákonnému bail-inu?

Stanovisko České národní banky: Považujeme za vhodné, aby jeden ze scénářů nezbytných dopadových studií testoval situaci, kdy bail-inu budou podléhat všechny závazky nezajištěných a nepojištěných věřitelů, s výjimkou těch, které jsou uvedeny níže v odpovědi k otázce č. 6.

6. Jaké skupiny závazků by měly být vyloučeny ze zákonného bail-inu?

Stanovisko České národní banky: Domníváme se, že je žádoucí, aby určité skupiny dluhů byly vyloučeny z aplikace opatření. Především by se mělo jednat o pojištěné vklady klientů a dluhy vůči fondům, jejichž klienty jsou spotřebitelé (např. penzijní fondy, standardní UCITS fondy), pokud by to přesahovalo míru, v

jaké jsou oprávněny podstupovat akciové riziko. Naopak se domníváme, že u dluhů vůči osobám ze stejného konsolidačního celku nebo osobám s úzkým propojením, ve smyslu směrnice o kapitálových požadavcích (CRD), je přípustné, aby se na ně žádná ochrana nevztahovala.

7. Bude nezbytné, aby orgány dohledu monitorovaly, zda finanční instituce mají neustále dostatečný objem závazků využitelných k bail-inu a případně vyžadovaly jejich určitou minimální úroveň? Pokud ano, jak by měl být tento minimální objem nastaven a jak by měl být požadavek formulován – např. jako:

(i) určité procento z rizikově vážených aktiv nebo

(ii) omezení rozsahu přípustného zatížení aktiv (např. skrze využití zajištění)?

Stanovisko České národní banky: *Považujeme za užitečné, aby vedle kapitálové přiměřenosti byla sledována i úroveň těch závazků využitelných pro bail-in, které nejsou již v současné době součástí vlastního kapitálu². Povinnost k držení takových dalších závazků využitelných pro bail-in by měla být posuzována i s ohledem na kapitálovou přiměřenost instituce. V případě vysoké úrovně vlastního kapitálu není důvod trvat na držení dalších závazků využitelných pro bail-in.*

8. Jaké důsledky pro financování bank a poskytování úvěrů reálné ekonomice očekáváte, bude-li zaveden takový minimální požadavek na objem závazků využitelných pro bail-in?

Stanovisko České národní banky: *Dopad tohoto požadavku není vhodné posuzovat izolovaně. Je nutno ho posoudit jako součást nových regulací žádajících po bankách rovněž držbu většího množství kapitálu s lepší kvalitou a také většího množství vysoce likvidních aktiv. Požadavky na udržování určitého objemu závazků využitelných pro bail-in budou mít podobné efekty.*

Nicméně i posouzení celkového balíku je velmi obtížné a existují odlišné názory mezi regulátory, bankéři i akademiky. Lze se domnívat, že implementace široce definovaného bail-inu, podobně jako vyšších kapitálových a likviditních požadavků, povede k nárůstu nákladů financování bank (věřitelé budou požadovat vyšší výnos ze svých pohledávek vůči SIFIs) a zároveň bude mít negativní dopad na nabídku úvěrů privátnímu sektoru. Tento efekt může vést k oslabení dlouhodobého hospodářského růstu.

Oproti tomu mohou působit pozitivní aspekty nových regulací: lepší řízení rizik, zvýšená stabilita bank, internalizace některých negativních externalit apod. Při současných znalostech o kumulativních dopadech aktuálně projednávaných regulatorních opatření je obtížné odhadnout výslednou bilanci, nicméně vzhledem k povaze celého balíku se přikláníme k názorům, že určitý negativní dopad do hospodářského růstu je v dlouhém období pravděpodobný. Zároveň upozorňujeme na to, že souhrnné behaviorální dopady nových regulací jsou rovněž obtížně odhadnutelné: např. bude-li management veden k velmi vysoké odpovědnosti za ztrátové operace a akcionáři se budou obávat vytěsnění, může dojít ke zvýšení averze k riziku nad optimální úroveň. Na straně druhé ovšem může vzniknout tlak na kompenzaci takto snížené výnosnosti vloženého kapitálu investicemi do rizikovějších projektů s vyšším výnosem.

V souhrnu je proto podle našeho názoru nutné velmi pečlivě zvažovat, zda negativní dopady nových regulací nejsou oproti přínosům příliš vysoké. Z pohledu posledních přibližně pěti let se může jevit, že tomu tak nutně nemusí být, ale na tuto problematiku je nutné se dívat z dlouhodobého hlediska a v dlouhém období už takové posouzení potenciálních výnosů a nákladů z implementace bail-inu není zdaleka jednoznačné.

Zvažovat je nutné efekty požadavku i v období krizovém, kdy by došlo k jeho reálné implementaci. V turbulentních obdobích krize jsou finanční trhy extrémně citlivé na jakékoliv náznaky nekompromisního vytěsnění stávajících akcionářů (a případně některých věřitelů). Takové vytěsnění se sice může v určitém okamžiku a ve vztahu k určité instituci jevit jako správné, ale dopady na finanční trh mohou být velmi tvrdé, jelikož takové jednání může vést k nárůstu na finančním trhu a k prohloubení turbulencí s možným negativním dopadem na ekonomický růst a finanční stabilitu. Z tohoto pohledu je důležité, aby koncepce

---

² Pozn.: Některé nástroje převoditelné na vlastní kapitál (tj. na účastnické cenné papíry) jsou již v současné době součástí tzv. vedlejšího původního kapitálu.

bail-in na jednu stranu dávala dohledové instituci široké pravomoci, ale současně jí ponechávala možnost, aby postupovala adekvátně a brala v úvahu širší souvislosti možného negativního dopadu na finanční trhy.

Dále nesouhlasíme s omezením, aby host orgán směl provést bail-in na úrovni dceřiné společnosti pouze za podmínky že „jiné celoskupinové řešení by nevedlo k lepšímu výsledku z pohledu host státu a z pohledu přeshraniční finanční stability“. Finanční stabilita v jiných státech by tak byla postavena co do důležitosti na roveň finanční stabilitě v samotném host státu. Jestliže existují dvě řešení problémové situace, která jsou shodná z pohledu finanční stability host státu a jedno z nich je zároveň výhodnější z hlediska přeshraniční finanční stability, pak by pochopitelně mělo být zvoleno toto řešení. Jestliže je však jedno řešení vhodnější z hlediska finanční stability host státu a druhé z hlediska přeshraniční stability, orgán host státu musí přednostně pečovat o finanční stabilitu na svém území, za což nese odpovědnost uloženou mu legislativou host státu.

Dále upozorňujeme, že v praxi zřejmě nikdy nebude možné přesně stanovit, jaký by byl výsledek insolvenčního řízení pro každého z akcionářů a věřitelů dotčených restrukturalizací.

9. Jaký rámec by měla mít zákonná povinnost spolupráce mezi host a home orgány? Jaká kritéria by měla být relevantní pro povinnost ke spolupráci?

Stanovisko České národní banky: *Mluvit o zákonné povinnosti spolupracovat vidíme jako problematické. Spolupráce mezi home a host orgány by se měla odehrávat na bázi nezávazných dohod o koordinaci činnosti souvisejících s restrukturalizací finančních institucí. CMGs by měly být v co nejvyšší míře propojeny s jinými orgány a platformami (v EU například kolegia orgánů dohledu), aby se zamezilo duplicitám. Zohlednění dopadů na jiné země je důležité, nesmí však zabránit host jurisdikcím přijmout efektivní opatření k ochraně stability domácího trhu.*

10. Pokrývá příloha č. 3 – „Základní prvky dohod o přeshraniční spolupráci týkajících se jednotlivých finančních institucí“ všechny nezbytně nutné součásti jmenovaných dohod? Budou-li implementovány, budou navrhované dohody dostatečně spolehlivé, aby zajistily efektivní přeshraniční spolupráci? Jak lze jejich efektivnost zvýšit?

Stanovisko České národní banky: *Považujeme za potřebné doplnit přílohu č. 3 například o určení okamžiku účinnosti a o úpravu vyvázání z dohody pro kteroukoliv ze stran.*

Dále v současné době nelze bez dalšího podpořit akcent na minimalizaci celkových dopadů při přeshraniční restrukturalizaci. Takový postup předpokládá (i) zavedení konceptu skupinového zájmu do legislativy všech relevantních jurisdikcí a (ii) dohody o sdílení nákladů uzavřené mezi všemi relevantními jurisdikcemi. Pokud dohody nebudou právně závazné, lze o jejich efektivnosti pochybovat, avšak dosáhnout právní závaznosti dohod o spolupráci považujeme za velmi obtížné.

11. Kdo (které orgány) musí být stranami těchto dohod, aby byly co možná nejúčinnější?

Stanovisko České národní banky: *Strany těchto dohod je vhodné sladit s již existujícími nebo připravovanými obdobnými fóry, orgány a skupinami (v EU např. MoU 2008, resp. Cross-Border Stability Groups, kolegia orgánů dohledu, Evropské orgány dohledu). Obecně považujeme za efektivnější, pokud restrukturalizaci provádí orgán dohledu, tím se také omezuje počet členů CMG a zvyšuje jeho efektivita. Rozhodnutí o institucionálním uspořádání by však mělo být věcí každého státu. Účastníci dohod musí být vybaveni dostatečnými kompetencemi a musí mít přiměřenou právní ochranu.*

12. Pokrývá příloha č. 4 – „Posouzení restrukturalizovatelnosti“ dostatečně všechny faktory ovlivňující restrukturalizovatelnost finanční instituce? Existují další faktory, které by měly být vzaty v úvahu?

13. Popisuje příloha č. 4 dostatečně procesy, které by měly být uplatňovány home a host orgány?

Stanovisko České národní banky: *Rámcově považujeme obsah přílohy č. 4 za přijatelný, posouzení restrukturalizovatelnosti nicméně bude vždy v kompetenci příslušných orgánů dotčených států, které samy si musí zvolit vhodná kritéria a postupy. Doporučení FSB by mělo představovat pouze nezávazný návod a je přitom jasné, že seznam faktorů nebude nikdy konečný.*

14. Pokrývá příloha č. 5 – „Ozdravné a restrukturalizační plány“ všechny nezbytně nutné části ozdravného a restrukturalizačního plánu? Jaké další prvky by měly být zahrnuty? Měly by některé prvky být naopak vyloučeny?

Stanovisko České národní banky: *Rámcově považujeme výčet součástí RRPů v příloze č. 5 za postačující, určit závazné prvky RRPů nicméně bude vždy v kompetenci příslušných států. Ty musí mít právo zvolit si i jiné prvky, než jaké budou uvedeny v doporučení FSB. Doporučení FSB by mělo představovat pouze nezávazný návod. Např. popis právního a regulatorního prostředí může být v řadě případů neúčelný.*

Poskytování vnitroskupinové finanční podpory, včetně převodů likvidity a aktiv v rámci skupiny, zmiňované jako možná součást ozdravných či restrukturalizačních plánů, musí být přípustné pouze za podmínky současného souhlasu obou příslušných orgánů dohledu, tj. orgánu dohledu nad převodcem aktiv i orgánu dohledu nad jejich nabyvatelem.

Považujeme za nezbytné definovat plány pro ozdravné a restrukturalizační činnosti a odpovědnost za jejich přípravu podle povahy těchto činností. Odpovědnost za plánování ozdravných a restrukturalizačních činností založených na právních nástrojích využitelných samotnou finanční institucí (prodej majetku, dceřiných společností, části či celého podniku jinému tržnímu subjektu, navýšení kapitálu úpisem nových akcií či přeměnou konvertovatelných dluhopisů apod.) musí mít finanční instituce sama, nikoliv restrukturalizační orgány. Restrukturalizační orgány naopak musí mít připraveny nástroje a postupy dostupné pouze jim, které v případě selhání standardních řešení budou schopny rychle a pružně implementovat (nucená správa, bridge bank, bail-in apod.).

Nesouhlasíme dále, aby do vyhodnocování RRPů byli nutně zapojováni nejvyšší představitelé („top officials“) dohledových či restrukturalizačních orgánů. Jde o činnost s vysokou mírou technického detailu, na které by se měli podílet spíše vedoucí pracovníci příslušných útvarů dohledových či restrukturalizačních orgánů („senior executive officers“). Povinné zapojení nejvyšších představitelů by navíc mohlo vyústit ve vyšší míru politizace dohledového procesu.

15. Pokrývá příloha č. 5 dostatečně podmínky, za kterých by ozdravné a restrukturalizační plány měly být připravovány na úrovni dceřiných společností?

Stanovisko České národní banky: *Důrazně odmítáme koncept, kdy host stát by byl oprávněn k tvorbě vlastních restrukturalizačních plánů nebo přijetí vlastních restrukturalizačních opatření pouze při nedostatečnosti skupinového restrukturalizačního plánu nebo po dohodě s orgánem home státu. Každý stát je odpovědný za finanční stabilitu ve svém teritoriu. Host stát musí mít možnost z vlastní iniciativy a dle vlastního uvážení vytvářet veškeré plány, které považuje za vhodné. Spřeshraniční koordinací lze samozřejmě souhlasit.*

16. Existují významné potenciální překážky pro efektivní restrukturalizaci, jimiž je potřeba se zabývat, a přitom nejsou pokryty v příloze č. 6?

17. Jsou navrhované kroky k odstranění překážek pro efektivní restrukturalizaci dostatečné? Jaké další kroky by bylo možné podniknout?

18. Jaké jsou alternativy pro stávající struktury záruk a vnitřních [pozn. míněno vnitroskupinových] převodů rizik?

19. Jak nejlépe by návrhy uvedené v příloze č. 6 měly být vtěleny do celkového rámce? Co by bylo potřeba učinit, aby byly implementovány?

Stanovisko České národní banky: Postupy identifikované v příloze č. 6 považujeme rámcově za postačující, jednotlivé jurisdikce však mohou identifikovat i jiné překážky restrukturalizovatelnosti a volit jiné postupy pro její zlepšení. Předložené návrhy mají nepochybně své opodstatnění, nicméně nelze uvažovat o konečném výčtu. Záleží rovněž na typu instituce typu činností, organizační struktuře. Opatření mohou být pro každou skupinu specifická. Současně upozorňujeme, že výše uvedené doporučení lze považovat za příklady ideálního stavu, jeho dosažení by však mohlo být velmi nákladné a někdy nerealizovatelné.

20. FSB uvítá komentáře k navrhovanému harmonogramu pro G-SIFIs.

Stanovisko České národní banky: Navržený harmonogram považujeme za nereálný, jedná se o velmi komplexní činnosti vyžadující čas na zpracování nezbytných analýz a následnou přípravu, včetně vybudování materiálních a personálních kapacit. Pokud budou návrhy během podzimu 2011 předloženy G20, nelze reálně předpokládat, že první návrhy ozdravných plánů podle těchto návrhů budou již v prosinci 2011 k dispozici. Je proto potřebné harmonogram upravit, přičemž je nutné vzít v úvahu i další části této veřejné konzultace (např. nezbytnost dopadových studií ve vztahu k bail-in). Tím samozřejmě není dotčeno, že již dnes by měly orgány dohledu a orgány odpovědné za stabilitu finančního systému sledovat významné instituce a předcházet negativním dopadům jejich selhání.

21. Vede existence rozdílů v zákonném pořadí věřitelů k nižší efektivnosti přeshraniční restrukturalizace? Pokud ano, o které rozdíly zejména jde?

22. Je žádoucí a dosažitelná větší konvergence v zákonném pořadí věřitelů napříč jurisdikcemi? Měla by konvergence směřovat k preferenci vkladatelů, nebo k odstranění preferencí? Je žádoucí a dosažitelná harmonizovaná definice vkladů a pojištěných vkladů?

23. Existuje riziko arbitráže, bude-li stanovena preference pro všechny vkladatele, nebo by preference měla být omezena jen na některé kategorie vkladatelů, například drobné (retailové) vkladatele? Jak by mělo být nakládáno (a) s vklady segmentu velkých společností; (b) s vklady jiných finančních institucí, včetně bank, správců aktiv, zajišťovacích bank³, pojišťoven a penzijních fondů; (c) s pohledávkami fondů pojištění vkladů, které na tyto fondy přešly v důsledku výplaty náhrad vkladů – zejména v jurisdikcích, kde jsou tato garanční schémata financována příspěvky bankovního sektoru?

24. Jaké náklady a přínosy by vyplynuly z preference vkladatelů? Převažují přínosy nad náklady?

25. Jaká další opatření by měla být zvažována ke zmírnění překážek efektivní přeshraniční restrukturalizace, vyplývajících z rozdílů v pořadí věřitelů v různých jurisdikcích? Jak by bylo možno zlepšit průhlednost a předvídatelnost v zacházení s nároky věřitelů v přeshraničních případech?

Stanovisko České národní banky: Domníváme se, že otázka pořadí věřitelů a preference vkladatelů je významná především pro aplikaci bail-in. Jak poznamenáváme v odpovědi k příslušné části Konzultačního dokumentu, nebyly dosud provedeny dostatečné dopadové studie, které by prokázaly praktickou použitelnost konceptu bail-in a odhalily jeho možná úskalí. Až na jejich základě považujeme za užitečné diskutovat o vhodných úpravách v otázce hierarchie věřitelů a upřednostňování vkladatelů. V každém případě označení určitých závazků jako potenciálně využitelných pro bail-in bude znamenat snížení zájmu o tyto instrumenty a růst nákladů na jejich získání pro instituce; rozdílná hierarchie věřitelů v různých jurisdikcích může vést k nerovným podmínkám. Dosažení celosvětově vysoké míry sjednocení právních rádu nepovažujeme v současné době za dosažitelné.

26. Jaký máte názor na navrhovaná omezení práv na předčasné ukončení smluv? Jaké potenciální nepříznivé důsledky na selhavší finanční instituci a její protistrany by takové krátké omezení mohlo mít? Jaká opatření mohou být zavedena k omezení těchto nepříznivých důsledků? Jaký je vliv délky období tohoto dočasného omezení práv?

³ V Konzultačním dokumentu je použit pojem „hedge banks“, jeho autoři možná měli na mysli zajišťovací fondy („hedge funds“).

Stanovisko České národní banky: Navzdory tomu, že jde o tvrdý zásah do smluvní svobody, domníváme se, že jde o potenciálně užitečnou pravomoc restrukturalizačních orgánů, bylo by však potřeba zpracovat dopadové studie a zahrnout i simulace variant, které lze očekávat při uplatnění tohoto nástroje, včetně částečných převodů pohledávek a závazků a jejich dopadů na reziduální subjekt. Rozhodnutí tohoto druhu nelze činit pouze na základě odpovědí z veřejné konzultace.

Dále považujeme za potřebné upozornit, že navrhovaná opatření mohou být v kolizi s principy neodvolatelnosti zúčtování podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry.

27. Jaká konkrétní událost by byla vhodným počátečním okamžikem pro období omezení práv? Mělo by se omezení práv aktivovat automaticky při zahájení restrukturalizace? Nebo by restrukturalizační orgány měly mít možnost rozhodnout o omezení práv?

Stanovisko České národní banky: Jako vhodnější se jeví automatické omezení práva s tím, že restrukturalizační orgán by měl možnost rozhodnout, že v daném případě není omezení práv na předčasné ukončení smluv nezbytné. Volba mezi diskrečním a automatickým mechanismem by však měla zůstat v kompetenci jednotlivých jurisdikcí.

28. Na jaká konkrétní ustanovení smluv by se toto omezení práv mělo vztahovat? Existují nějaká práva k předčasnému ukončení smluv, na které by omezení nemělo dopadat?

Stanovisko České národní banky: Domníváme se, že dokud nemá institut přechodného omezení práv konkrétnější rysy (např. z hlediska maximální doby, po jakou může trvat), nelze se příliš konkrétně vyjadřovat k otázce, na která ustanovení smluv by se měl vztahovat. Ztotožňujeme se nicméně s myšlenkou, že omezení by se nemělo dotknout práva na předčasné ukončení v důsledku porušení povinnosti k peněžnímu nebo jinému plnění, a to podle jakékoliv smlouvy, které mezi sebou příslušné strany uzavřely (tj. povinnosti doplnit prostředky v reakci na „margin call“, převést kupon apod., přičemž poruší-li strana povinnost dle jedné smlouvy, mělo by být protistraně zachováno i právo na předčasné ukončení ostatních smluv).

Dále se domníváme, že by protistrana měla mít právo ukončit transakce v souladu s ustanoveními o snížení úvěrové spolehlivosti po převodu smlouvy (institut tzv. Credit Event Upon Merger) – tj. budou-li práva a povinnosti ze smlouvy převedeny, přičemž nabyvatel nebude splňovat ve smlouvě sjednaná kritéria, měla by protistrana mít možnost postupovat dle smlouvy a transakce předčasně ukončit. V souvislosti s tím podotýkáme, že podle některých smluv (např. TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement) nelze práva a povinnosti z nich bez souhlasu druhé strany převádět vůbec a s tímto omezením bude potřeba se rovněž vypořádat.

Důležité bude také vyřešit otázku pozastavení či nepozastavení práva neplnit své povinnosti ze smlouvy, pokud je neplní protistrana anebo pokud u ní nastala nějaká předem sjednaná událost (mezi něž patří i insolvenční a obdobná řízení). Domníváme se, že toto právo by mělo rovněž být zachováno, což by však současně mohlo vést k prohloubení problémů finanční instituce a byla by proto vhodná hlubší analýza této otázky.

Návrh uvedený v konzultačním dokumentu jakož i další podněty získané v této konzultaci by měly sloužit pouze jako východisko pro nezbytné analýzy a variantní dopadové studie, viz odpověď k otázce č. 26.

29. Jaká by byla vhodná délka období, po které by příslušné orgány odložit práva na předčasné ukončení smluv?

Stanovisko České národní banky: Toto rozhodnutí by mělo zůstat v kompetenci jednotlivých jurisdikcí. Pro různě složité situace může být potřebná nestejná délka období pozastavení práv s určitou horní hranicí, ale také s možností prodloužení v odůvodněných případech. Podmínkou je posouzení dopadu takového opatření na finanční trhy, nákladnost získávání kapitálu apod.

30. Jaký by měl být rozsah dočasného omezení? Mělo by se vztahovat na všechny protistrany, nebo měly by některé protistrany být vyňaty (například centrální protistrany, subjekty infrastruktury finančního trhu)?

Stanovisko České národní banky: *Na tuto otázku nelze odpovědět bez provedení simulace zavedení takového opatření a posouzení jejích výsledků. Jedna z variant prověřovaných v těchto simulacích by měla nepochybně měla ověřovat dopady zavedení takového opatření s vyloučením jeho účinků právě na centrální protistrany a subjekty infrastruktury finančního trhu. Dále je vhodné při simulacích zvážit situaci, kdy restrukturalizovaná instituce využívá různé infrastruktury finančního trhu v různých v jurisdikcích a ne ve všech těchto jurisdikcích bude pozastavení práv účinné.*

31. Souhlasíte s navrhovanými podmínkami pro omezení práv na předčasné ukončení smluv? Jaká další ochranná opatření by byla potřeba (pokud vůbec nějaká)?

Stanovisko České národní banky: *Rozhodnutí o vhodných ochranných opatřeních by měla zůstat v kompetencích jednotlivých jurisdikcí, měla by pouze být věřitelům známa předem. Stejně jako u zavedení bail-in pravomoci, je i v případě této pravomoci potřebné určitě přechodné období, aby finanční instituce i jejich protistrany mohly na novou úpravu přiměřeně reagovat.*

Ochranné opatření uvedené v odst. 5, bod (viii) na straně 73 Konzultačního dokumentu⁴ je formulováno velmi vágně, jeho obsah by bylo potřebné upřesnit.

32. Jaké jsou nejvhodnější mechanismy pro zajištění přeshraničních účinků omezení práv?

Stanovisko České národní banky: *Jako nejvhodnější a tržně konformní se jeví smluvní mechanismus, v úvahu by mohl subsidiárně připadat i mechanismus soudní.*

33. Pokud jde o „smluvní přístup“ k ošetření přeshraničních aspektů, existují alternativní nebo jiné vlivy, než ty, jež jsou popsány v textu, které by měly být pokryty ve smluvních podmínkách?

Stanovisko České národní banky: *Domníváme se, že i u této otázky platí, že je potřebné provést simulace takového postupu a jeho důsledky pro smlouvy řídicí se právními řády různých jurisdikcí. Aspekty zmíněné v Konzultačním dokumentu se jeví jako vhodné východisko pro tyto simulace.*

34. Jak zajistit účinek omezení práv v situacích, kdy se smlouvy řídí jiným právem než tím, právem státu, v němž je finanční instituce fyzicky přítomna?

Stanovisko České národní banky: *Domníváme se, že smluvní mechanismus tuto otázku ošetřuje.*

---

⁴ „Pravomoci by měly být implementovány tak, aby nedošlo k omezení bezpečného a řádného fungování regulovaných trhů, centrálních protistran a infrastruktur finančního trhu.“